

- 3) Vai saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem indivīds, kura tiesības ir pārkāptas, jo nav tikusi īstenota Direktīva 72/166/EEK, var pieprasīt atlīdzību par nodarītajiem zaudējumiem valstij, pamatojoties uz šo [direktīvas] neizpildi?
- 4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Ungārijas valstij ir pienākums atlīdzināt nodarītos zaudējumus gan prasītājiem, gan personām, kurām nodarīts kaitējums prasītāju izraisītajos ceļu satiksmes negadījumos?

Konkrētāk, Direktīva nosaka, ka: “[d]alībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka visas transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polises [...], ņemot par pamatu vienreizēju prēmiju [attiecinā uz nodarītajiem zaudējumiem], attiecas uz visu Kopienas teritoriju”.

- 5) Vai no dalībvalsts ir jāpieprasa atbildība, ja zaudējumi izriet no kļūdas normatīvo aktu izstrādē?
- 6) Vai Direktīvai 72/166/EEK atbilst Valdības 2004. gada 8. jūnija Dekrēts Nr. 190 par transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu [190/2004. (VI.8) Korm. rendelet a gépjármű üzemeltetéséről kötelező felelősségbiztosításról] (turpmāk tekstā — “Valdības dekrēts Nr. 190/2004”), kurš bija spēkā līdz 2010. gada 1. janvārim, vai arī Ungārija nav izpildījusi savu pienākumu transponēt Ungārijas tiesību sistēmā saistības, kas noteiktas minētajā direktīvā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 26. augustā iesniedza Finanzgericht Hamburg (Vācija) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Lieta C-438/11)

(2011/C 347/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Prejudiciālais jautājums

Vai tādos apstākļos kā pamata lietā, ja trešās valsts iestāde vairs nevar pārbaudīt, vai tās izsniegtā sertifikāta pamatā ir pareizi

norādīti fakti, nodokļa parādniekam atbilstoši MK ⁽¹⁾ 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrajai un trešajai daļai ir jāliedz tiesības atsaukties uz tiesisko paļāvību, ja apstākļi, kuru dēļ nav iespējams noskaidrot izcelsmes sertifikāta satura pareizību, ietilpst eksportētāja kompetences jomā vai ja pierādīšanas pienākuma pāreja MK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta trešās daļas ievaddaļas izpratnē no muitas iestādes uz nodokļa parādnieku ir atkarīga vienīgi vai drīzāk no tā, ka cēloņi, kuru dēļ nepastāv noskaidrošanas iespēja, atrodas ārpus eksportētājvalsts iestādes kompetences jomas vai ir saistīti ar nolaidību, kurā vainojams vienīgi eksportētājs?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, OV L 302, 1. lpp., ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000 par grozījumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi, OV L 311, 17. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-199/08 Ziegler/Komisija 2011. gada 25. augustā iesniedza Ziegler SA

(Lieta C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ziegler SA (pārstāvji — J.-F. Bellis, M. Favart, A. Bailleux, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-199/08 Ziegler/Komisija un spriest pašai par priekšmetu, kas ir tā pamatā;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un tādējādi atcelt Komisijas 2008. gada 11. marta Lēmumu C(2008) 926, galīgā redakcija, par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanu lietā COMP/38/543 — starptautiskie pārceļšanās pakalpojumi, vai, pakārtoti, atcelt ar šo lēmumu prasītājam uzlikto naudas sodu, vai, vēl pakārtoti, būtiski samazināt minēto naudas sodu;